

var dejligt!). Ja, men denne Revision vilde komme ganske uanset alle disse Indvendinger og Betragtninger, som det ærede Medlem har gjort gældende. Jeg har ikke paa nærværende Tidspunkt turdet gaa i Lag med dette Revisionsarbejde, fordi der er forskellige Spørgsmaal, hvorover jeg endnu ikke har faaet den Klarhed, jeg maatte have. Og jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at det nu vil vare fem Aar, inden Revisionsforslaget kommer til at foreligge.

Men inden jeg gaar i Gang med at udarbejde Forslag til Revision af Embedslægeloven, vil jeg nu paa Grundlag af de meget stærke Indvendinger, det ærede Medlem har gjort — og gjort paa det konservative Partis Vegne, formoder jeg; han nævnte i hvert Fald paa flere Steder i sin Tale, at han talte paa sit Partis Vegne —, spørge, om det ærede Medlem kan garantere, at det konservative Parti vil for det første gaa med til at nedsætte Embedslægernes Tal under 70 og for det andet gaa med til den principielle Forandring, at der bliver oprettet Embeder, i hvilke der ansættes Folk, der kun skal passe deres Embede og ikke maa have Praksis, med andre Ord, at privat Praksis forbydes Embedslægerne.

Det er i Virkeligheden de to Hovedspørgsmaal, og det ærede Medlem har talt om disse Spørgsmaal, som om han talte paa det konservative Partis Vegne. Nu er det imidlertid ganske givet, at de Udtalelser, det ærede Medlem her har fremsat i Folketinget paa det konservative Folkepartis Vegne, staar i absolut Modstrid med de Udtalelser, der er faldet i det høje Landsting. Derfor er det mig selvfølgelig magtpaaliggende nu, naar jeg skal til at udarbejde Revisionsbestemmelser, at faa Klarhed over, hvor jeg har det konservative Folkeparti, om det virkelig er saaledes, at jeg kan regne med det konservative Folkepartis Støtte i Henhold til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou her har fremsat. Kan jeg det, vil Revisionsarbejdet jo være langt lettere, og saa vil der være større Udsigt til at faa et virkeligt Resultat, end hvis det kun er smaa Sidebemærkninger, det ærede Medlem har gjort for sin egen Fornøjelses Skyld.

Det ærede Medlem berørte paa ny

Spørgsmaalet om Lægesagen fra Hjørring og sagde, at den Stilling, Amtslægen i Hjørring er kommet til at indtage, netop viste, hvor uheldigt det er at sammenblande Embedsstillinger med privat Forretning. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed udtale mig om dette Spørgsmaal, men kun sige, at netop de Forhold, der har aabenbaret sig i Hjørring, for mig ogsaa har været medvirkende til, at jeg mener, at man ved Lejlighed, og snarest ske kan, maa komme ind paa en virkelig Gennemgang af Embedslægeloven. Det er imidlertid her som i alle Livets Forhold Manden, det kommer an paa. Det kan ikke nytte noget, at Embedet har en bestemt Form, hvis det ikke lykkes at sætte en Mand i Embedet, der kan bestride det paa forsvarlig Maade; man kan lave Lovene saa gode, man vil, det er dog Manden, det kommer an paa.

Endelig sagde det ærede Medlem, at der var mange uheldige Bestemmelser i Loven. Det ærede Medlem sagde nu om lejlighedsvis Lovforslaget, men Lovforslagets tekniske Opbygning kan dog ikke volde nogen Vanskelighed, det maa være selve Loven, Embedslægeloven af 1914, det ærede Medlem har ment. Det ærede Medlem paaviste Eksempler paa dobbelt Tilsyn: den ene Dag kom Kredslægen og den næste Amtslægen. Jeg tror nu ikke saa meget paa, at dette Forhold skulde volde større Vanskeligheder; men i hvert Fald kan man jo administrativt træffe Forholdsregler imod en saadan dobbelt Visitation af forskelligt, der er underkastet Lægernes Tilsyn.

Jeg skal anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg gør det med den Begrundelse, jeg allerede een Gang har fremført, at det vil være nyttigt, ogsaa rent økonomisk, at faa Forslaget vedtaget nu. Derefter skal jeg gerne medvirke til en virkelig Revision af Embedslægeloven, men jeg spaar, trods de velvillige Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, at dette Arbejde vil volde betydelig Vanskelighed, naar vi da skal til at indskrænke Embedslægernes Tal. Den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Raunkjær, gav jo et levende Vidnesbyrd om, hvorledes man i de forskellige Egne af Landet søger at værne om sine Embedslæger, og Befolkningen har naturligvis ogsaa en betydelig Interesse i, at der er ikke en alt for lang